

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

سید محمد رسول الله (ص)

شرکت چاپ و نشر بین الملل
INTERNATIONAL PUBLISHING Co.

سرشناسه: سادات اخوی، سید محمد، ۱۳۵۲ -
 عنوان و نام پدیدآور: جاده خدا، سید محمد سادات اخوی
 مشخصات نشر: تهران، سازمان تبلیغات اسلامی، شرکت چاپ و نشر بین الملل، ۱۳۹۱
 مشخصات ظاهری: ۱۳۶ ص
 شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۰۴-۵۳۳-۳
 وضعیت فهرست نویسی: فیفا
 موضوع: تفهیر ادبی - قرن ۱۴
 موضوع: فلسفیر - قرن ۱۴
 شماره افزوده: سازمان تبلیغات اسلامی، شرکت چاپ و نشر بین الملل
 رده بندی کنگره: ۱۳۱۱ ج ۲ س ۲/۵/۱۰ BP
 رده بندی دیویی: ۲۹۱/۱۷۷
 شماره کتابشناسی ملی: ۲۸۷۳۳۰۵

نام کتاب: جاده خدا	مركزی:
مؤلف: سید محمد سادات اخوی	تهران، میدان استقلال، سعدی
نوبت چاپ: اول - پاییز ۱۳۹۱	جنوبی: پلاک ۲، طبقه سوم
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۰۴-۵۳۳-۳	تلفن: ۰۲۱-۳۳۹۲۳۹۵۹
قیمت: ۳۸۰۰۰ ریال	نمبر: ۳۰۲/۸۶۰۳
لیتوگراف: الوان	فروشگاه مرکزی:
چاپ: جغرافیایی - شهر	میدان فلسطین، ضلع شمال شرق،
طرح جلد: تصویر سازی و گرافیک - مشاورین محمد سعید نقاشیان	پلاک ۴ و ۵
صفحه آرائی: نشاط حقیقی	تلفن: ۰۲۱-۸۸۹۲۱۹۸۰
مسئول تولید: شریقت پبلیشرز	نمبر: ۸۸۹۰۲۸۴۳
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۳۰۴-۵۳۳-۳	e-mail: intlpub@intlpub.ir
	www.intlpub.ir

شریقت پبلیشرز

همه حقوق محفوظ است. هر گونه نسخه برداری، اعم از ژورنالی و بازنویسی،
 ذخیره کامپیوتری، اقتباس کلی و جزئی (به جز اقتباس جزئی در نقد و
 بررسی، اقتباس در گیمه در مستند نویسی و مانند آنها) بدون مجوز کتبی از
 ناشر ممنوع و از طریق مراجع قانونی قابل پیگیری است.

فهرست

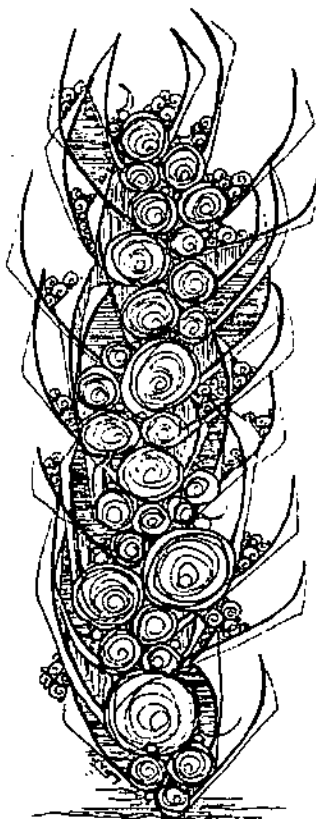
- فریاد می‌کشیم.....
ستاره‌ها که می‌آیند و به سینهٔ آسمان، تکیه می‌زنند، لحظه‌های دور و نزدیک ما را به داستان بیپیشانی می‌سپارم.
از مفهوم سورهٔ بلد، آیهای ۱ تا ۱۲
- از یاد برده‌ای؟.....
روزی که مرا آفریدی، ارادای نداشتی.
از مفهوم سورهٔ اعراف، آیهای ۱۳۴ تا ۱۳۷
- از دست آدمها.....
مذتهاست که باور کردنام.
از مفهوم سورهٔ انشقاق، آیهای ۱ تا ۱۵
- شدنی‌ها و نشانی‌ها.....
سینام انباشته رازهای مگوی است که سالتاست زبانم، در حسرت گفتن‌شان مانده است...
از مفهوم سورهٔ طه، آیهای ۱ تا ۸
- کشتزاری از عسل.....
وقتی دسته‌های چروکیده و ضعیفشان را به سوی فتنان‌های کوچک می‌کشاند انگشتان‌شان می‌لرزند.
از مفهوم سورهٔ طه، آیهای ۱۰۲ تا ۱۱۴
- تنفر از هوا.....
این لوح سپید را به یادگار در سینام گذاشته تا در تمام مسیر زندگی‌ام، آزمون «پاسودن» را تجربه کنم.
از مفهوم سوره‌های شمس و تین
- آدمها محدودند.....
ابتدا، تو «حقیقت محض» بودی و «من»، تردید داشتم.
از مفهوم سورهٔ مریم، آیهای ۴۱ تا ۵۰
- حتی بنای دوستی.....
وقتی پاره‌های کوچک را به هم دوختم و خیمهٔ سادمای برپا شد، آموختم که سربناه، نیاز من است.
از مفهوم سورهٔ نازعات، آیهای ۲۷ تا ۳۳
- کوبه‌کوبی.....
تا انبوه درها باز بودند، نمی‌دانستم.
از مفهوم سورهٔ انفال، آیهای ۲ تا ۴
- کم‌کم کی دور تر.....
روزی که از ارجحان را جمع کردی و بیجان بنده‌گی گرفتی، گمان نمی‌کردیم چنین دشوار باشد.
از مفهوم سورهٔ شورا، آیهای ۱ تا ۶
- ترازوی قضاوت.....
انگار وقتی از راحت دور بودم، بهتر از امروز بودم.
از مفهوم سورهٔ شمس
- قرار مقرر شب‌بوها.....
اگر شب نبود، آدمی مانند من چه می‌کرد؟
از مفهوم سوره‌های ضحی و انشراح
- از کجا رسیدن.....
قلک، تنها هراز دنیایی کم بود که من غروب، از حاشیهٔ اتاق، بر می‌دانستم.
از مفهوم آیهای آغازین سورهٔ بقره
- برای اهل زمین.....
وقتی تصمیم خلاوندیات حمایت کسی است، گمان نداری خلک می‌تواند مانع توجیه بشود؟
از مفهوم سورهٔ مؤمن، آیهای ۳۲ تا ۳۸
- فراموش کردن.....
وقتی برای اولین بار، پایم را کج گذاشته، انقدر زیاده‌روی کردم که هر کسی جلوی من نبود، صبرش تمام می‌شد.
از مفهوم سورهٔ نحل، آیهای ۶۰ و ۶۱
- شیرین آدمها.....
وقتی به اطرافم نگاه می‌کنم، انبوه آدمهایی را می‌بینم که دین‌شان را کردن من است.
از مفهوم سورهٔ بقره، آیهای ۲۸۸ تا ۲۸۱
- تحقیر، در آینه.....
آینه می‌گوید که من می‌توانم.
از مفهوم سورهٔ اسراء، آیهای ۱۰۵ تا ۱۰۸
- روح سرگردان!.....
خستامب انقدر که نفسهای زلاله، آلودهٔ آلوده، از سینهٔ خستام بیرون می‌روند.
از مفهوم سورهٔ قافه، آیهای ۲۸ تا آخر
- احسان شیرین اصلاح.....
صلاها را می‌شنیدم. می‌گریستم و ورودم به دنیا را با اشک، جشن می‌گرفتم.
از مفهوم سورهٔ اعلی
- با جای پای فراوان.....
در حصار سایه‌های تردیدم.
از مفهوم سورهٔ حمد
- شبهای نبودند.....
یک شب که هوای سرد بیرون، بدجوری از حاشیهٔ پنجره‌ها به درون اتاق می‌ویزید، یادت کردم.
از مفهوم سورهٔ قدر
- بی‌تنبیه و بی‌فریاد.....
سالهای گذشته، سرتار آرزوهای شکسته و توشل گسسته‌اند.
از مفهوم سورهٔ طلاق

- فقط غم دارد این راه؟! ۳۵
 تو، بی نیاز بی نیازی
 از مفهوم سوره آل عمران، آیهای ۳۹ و ۴۰
- تو، کدام خدایی؟! ۳۶
 درهای خانه آسمانیات را باز کن و مرا بین!
 از مفهوم سوره انفال، آیهای ۴۵ تا ۴۷
- غار من ۳۸
 غبار راه، نشست و انبوه نعمت را تاراج کردی.
 از مفهوم سوره کهف، آیه ۲۵
- قدمهایی به لرزانی بید ۴۰
 مرا از عالمی دیگر، به دنیای آدمیان آوردی و جلوه «انسانی» ام بخشیدی.
 از مفهوم سوره نحل، آیهای ۹ تا ۱۹
- زدیم و هر چه بادا باد ۴۱
 روزی که در گوش دلم، «بخوان» پنهان فرشتگان را شنیدم.
 از مفهوم سوره توبه
- حال آدم بریده ۴۲
 یادم نرفته است. تمام روزها و لحظه‌های تنهایی را فراموش نکردم.
 از مفهوم سوره انشراح
- بی دستگیری تو ۴۳
 می‌دانم. می‌دانم که پایان راه مرا می‌دانی
 از مفهوم سوره حجرات، آیه ۱۸
- سهم من از تماشا ۴۴
 تو را نخستین باری که دلم گرفت، شناختم.
 از مفهوم سوره مریم، آیه ۱۲ تا ۲۱
- ابتدای خیابان آغاز ۴۶
 توقفان تقدیر، این جنب بی‌ارزش را به صحرائی بی‌کسی آورده است.
 از مفهوم سوره آل عمران، آیه ۱۲۹ تا ۱۵۲
- رنگین کمان نوازش ۴۷
 ما، اسیران نشانی‌های مردیم، حصار دوگانه‌گی، ما را در میان گرفته و خورشید یقین را نمی‌بینیم.
 از مفهوم سوره سبأ، آیه ۲۲ تا ۳۰
- حکم مانده بر زمین ۴۸
 ابتدا، کردم. صداهای پنهان و آشکار، حاضران «خلوت هستی» بودند.
 از مفهوم سوره قمر، آیهای ۵۴ تا آخر
- خاک شدن صاحب موی سپید ۴۹
 این روز، مقام زانوهایم می‌ارزیدند و اشکهایم بی‌اختیار می‌چکیدند.
 از مفهوم سوره بقره، آیهای ۲۸۴ و ۲۸۵
- عهدنامه آدمیان ۵۰
 روزی که لب‌های هستی را بر قالب کلین آدم بزرگوار پوشانیدی.
 از مفهوم سوره آل عمران، آیهای ۱۸۹ تا ۱۹۴
- فرشته‌های نگران ۵۱
 روزی که اولین خطا را کردم، بودی. این را از صدای بال نگران فرشته‌هایم فهمیدم.
 از مفهوم سوره فاطر، آیهای ۳ تا ۷
- شاخه‌های خشک طراوت ۵۲
 رشته‌های گسسته من، فراوان‌اند.
 از مفهوم سوره حمد
- «یک بار دیگر» رفتن ۵۳
 می‌توانستم، می‌توانستم و تو، هر دو را نصیبم کردی.
 از مفهوم سوره‌های بلد و شمس
- خُسن‌های یوسف! ۵۴
 زندگی، زیر سایه حضور «تو» معنا می‌گیرد.
 از مفهوم سوره قاف، آیهای ۲۱ تا ۴۲
- هابیلی بی‌قصاص ۵۵
 سناهاست که در حسرت خوبی با آدمهای نامهربان زمین.
 از مفهوم سوره مائده، آیهای ۳۱ تا ۳۲
- رسمهای مهربان ۵۶
 با همه کوچکی‌ام در آستان تو، می‌دانم که سایه رحمت، بر مزرعه جان آمده‌است.
 از مفهوم سوره تین
- با رود تا سرچشمه ۵۷
 اینجا و آنجا. آسمان و زمین. کوه و دریا، سرگرم ستایش حضور توانند.
 از مفهوم سوره حشر، آیهای ۲۳ و ۲۴
- قانون‌های فراوان ۵۸
 باور کن!... باور کن که ماندن بر سر پیمانی که با تو بسته‌ام، دشوار است.
 از مفهوم سوره بلد
- ضربه غیرفنی! ۵۹
 باز شکست خوردم، باز هم شکست خوردم و پریشان و مضطرب، بر خاک صحنه زندگی افتادم.
 از مفهوم سوره محمد، آیهای ۱ تا ۶

۶۰. یک خیابان «دیرپیچیدن»
وقتی نسیم بهارت را حس نکردم، جوانه این خیال، شکفت که: انگار خاکستری شدهام.
از مفهوم سوره انبیا، آیهای ۱۰۱ تا ۱۰۷
۶۱. آیه‌های بی‌تکلم
در این دنیا، برای همه چیز، قدری معلوم را مقدر کرده‌ای و مرگ، پایان قطعی حیات نیست.
از مفهوم سوره آل عمران، آیهای ۱۳۹ تا ۱۴۴
۶۲. امواج تیره اسمش
سالهاست که این خصلت تو را می‌شناسم.
از مفهوم سوره رعد، آیهای ۱۹ تا ۲۴
۶۳. شکستن نگاه بلورین
وقتی آدمها با تمام مهربانی‌شان، سراغ دلم را می‌گیرند، «خوب»م... خوب و آرام.
از مفهوم سوره شعرا، آیهای ۲۰۸ تا ۲۲۰
۶۴. یک آسمان مراقبت
من، در هجوم آرزوهای فراوان، دل به تندباد «زمان» سپردم.
از مفهوم سوره نسا، آیهای ۷۶ و ۷۷
۶۵. دریا جان، ناخدا بی بفرست!
مرا از آغوش خاک تیره گرفتی و به طراوت حیات، بخشیدی.
از مفهوم سوره قصص، آیهای ۷ تا ۱۴
۶۶. تا شهر سربلندی
من، در جای خودم نیستم. می‌دانم که مرا با ابوهی از استعداد و توانایی آفریدی.
از مفهوم سوره توبه، آیهای ۴۰ تا ۴۳
۶۷. جزای سرکشی
من برگ سرگردانم که باد «تقدیر»، او را به همه سو می‌کشاند.
از مفهوم سوره بقره، آیهای ۲۴۹ تا ۲۵۳
۶۸. آجیل مشکل گشا
فرشته‌های مرا می‌شناسند.
از مفهوم سوره بقره، آیه ۲۴۲
۷۰. برگی که توجیه باد می‌کند
روزها و شبها را پشت سر می‌گذارم، بی آن که لریز یاد تو باشند.
از مفهوم سوره قیامت
۷۲. من و «پس چه کنم؟» ها
آدم‌ها تا صادقانه و سربلین، اعتراف کنم.
از مفهوم سوره آل عمران، آیهای ۳۸ تا ۴۱
۷۴. «باشد» و «بودن»
عهدهای نخستین را از یاد نبرده‌ام.
از مفهوم سوره لیل
۷۵. قطره قطره تا شریان
رشته‌های دوستی میان ما، امروزی نیست.
از مفهوم سوره قدر
۷۶. هدیه از همه همه
شبهای آفتابی کجایند... سالهاست که جز شبها، در میان، شبهای پرطراوت را تجربه نکرده‌ام.
از مفهوم سوره قدر
۷۷. رشته‌ای پوسیده
دلم را آینه «حضور»ت فرمودی و رخصت دادی که «کوچک» می‌شوم، تجار جلوه «بزرگ» می‌حضورت باشد.
از مفهوم سوره طلاق
۷۸. تنهایی بزرگ تو در آن سوی خودت
این روزها که می‌گذرند، مدام حس می‌کنم تنهایی‌ام بیشتر می‌شود.
از مفهوم سوره اخلاص
۷۹. بی آن که بخواهم
می‌دانم... می‌دانم که مرا در این سخرای سرگردانی، رها نکرده‌ای.
از مفهوم سوره نمل، آیهای ۹ تا ۱۲
۸۰. کلید گنجینه
مرا از خاک آفریدی تا هنگام سرکشی، به یاد آورم که میان آفرینش و مرگ، زمانی کوچک.
از مفهوم سوره شعرا، آیه ۲۸ تا آخر
۸۱. آهنگ درهم
می‌نشستم و بر روزگاری که از دست دادم، گریه می‌کنم.
از مفهوم سوره فجر
۸۲. آن ذره سپید
من از تبار ذره‌های سپید، ذره‌هایی که روزی در عالمی دیگر، برخاستند و فرشته‌هایم، از آنان پیمان ایمان گرفتند.
از مفهوم سوره‌های قدر، قریش و کوثر
۸۳. سیاره تاریک
وقتی غبار گورستان را از لباس خاطره‌هایم گرفتم، دفتر یادها را مرور کردم و خاطره‌ها را به یاد آوردم.
از مفهوم سوره بقره، آیهای ۱۳۰ تا ۱۳۴
۸۴. کوچه به کوچه
نمی‌دانم... هیچ چیز را نمی‌دانم. روزهاست که «تجشّم» از دنیای خیالم رفته است.
از مفهوم سوره سجده، آیهای ۱۸ تا ۲۲
۸۵. بازی جبران
سالهاست که گمان خوب مرا باسخ داده‌ای.
از مفهوم سوره انفال، آیهای ۵۵ تا ۶۰

- ۸۶ رنگِ بال... بر سرِ شانه‌ها...
وقتی خواستم حساب سکمه‌ها و اسکناس‌های پس‌اندازم را بدانم، دقیقه‌ها می‌گذشتند.
از مفهوم سوره ابراهیم، آیهای ۴۷ تا ۵۲
- ۸۷ موج...
فرستهای مجنون من، تکرار نمی‌شوند.
از مفهوم سوره فصلت، آیهای ۲۵ تا ۲۸
- ۸۸ صداهای دیگر...
چشم و دلم ساز مخالف می‌زنند و روحم را در حلقهٔ محدود نگاهشان خسته کرده‌اند.
از مفهوم سوره انفال، آیهای ۴۵ تا ۴۹
- ۸۹ یونس...
تاریکی، حجاب کامل رنجهای من است.
از مفهوم کلی سوره یونس
- ۹۰ مکرر تکرار...
در خیابان شلوغ دنیا، «عابر» می‌خستام که می‌گذرد و عبرت نمی‌گیرد.
از مفهوم سوره اعراف، آیهای ۸۵ تا ۸۷
- ۹۱ شمعان خاطر...
می‌دانی که ناتوانم... این را بارها به زبان رفتار، گفتم.
از مفهوم سوره انبیاء، آیهای ۴۵ تا ۵۰
- ۹۲ توفان...
وقتی سرگردان و خسته، با حسرت یافتن نگاه مهربانت، به راه‌های گوناگون زمین می‌روم...
از مفهوم سوره بقره، آیهای ۱۴۲ تا ۱۴۵
- ۹۳ بازندهٔ بازی...
می‌دانم که منتظری... و انتظارت را در آیهای بهاری‌ات، تکرار می‌کنی.
از مفهوم سوره انعام، آیهای ۱۶۰ تا ۱۶۵
- ۹۴ کاستی...
روزی که نخستین فانوس هدایت را بر راهم قراردادی، «هنوجوان» بودم.
از مفهوم سوره طه، آیهای ۱ تا ۱۲
- ۹۵ قدمهای گُم...
روزها و شبهای فراوانی را با یاد گذشته‌ام گذرانده‌ام.
از مفهوم سوره نور، آیه ۳۵
- ۹۶ بی‌قالب...
وقتی بخشی از راه را از یاد آرام طی کردم و نسیم رحمت را چشیدم، وسوسه‌ها به سراغم آمدند.
از مفهوم سوره مائده، آیهای ۱ و ۲
- ۹۷ کوه‌هایی که می‌لرزند...
این روزها که می‌گذرند، مدام احساس می‌کنم توفهٔ خیالم خالی می‌شود...
از مفهوم سوره حشر، آیهای ۲۰ تا آخر
- ۹۸ عشیرهٔ بَلَدِ مکعب...
این مکعب مرتفع و مشکی‌پوش، نقطهٔ اجتماع همهٔ گمشده‌گان است.
از مفهوم سوره بلد
- ۱۰۰ وقتی هنگام شنیدن، نمی‌شنوی...
آهسته راه می‌روی و پشت سرت را نگاه نمی‌کنی...
از مفهوم سوره مؤمن، آیهای ۲۱ و ۲۲
- ۱۰۱ امین یعقوب...
من هم... هزار تویی ششیت تو را نمی‌فهمم.
از مفهوم سوره علق، آیه ۶
- ۱۰۳ هر روز تاریک‌تر...
فرشته‌های مرا می‌شناسند.
از مفهوم سوره بقره، آیه ۲۴۲
- ۱۰۵ دلگرمی داشته‌ها...
غبار راه، شست و آبوه نعمت را نثارم کردی.
از مفهوم آیه ۲۵ سوره کهف
- ۱۰۷ تشنه و دریا...
خواب بودم، صدای سایه‌هایی را شنیدم که مرا از خواب شرابم بیدار می‌کردند.
از مفهوم آیهای ۱ تا ۹ سوره کهف
- ۱۰۸ ناشکری شکایت...
امدم تا صادقانه و سر به زیر، اعتراف کنم.
از مفهوم آیهای ۲۸ تا ۴۰ سوره آل عمران
- ۱۱۰ بالهای روح...
درهای خانهٔ آسمانی‌ات را باز کن و مرا بین!
- ۱۱۲ رو به گنبد...
... فریب خوردم، دوباره فریب خوردم و مثل همیشه، اشتباه کردم.
از مفهوم آیهای سوره زخرف
- ۱۱۳ پنهان از دیگران...
ابتدا، من بودم و حجم تاریک و تیرهٔ بیلهٔ چنین.
از مفهوم سوره علق
- ۱۱۵ در همینجا...
تنها که می‌شوم، دلم می‌لرزد.
از سوره نحل، آیه ۶۱

- تنگنا..... ۱۱۷
روزهای فراوانی گذشتند و حاتم خوش بود.
از مفهوم سوره یونس، آیه‌های ۲۲ و ۲۳
- مُرَدّد مانده..... ۱۱۸
سکوت را می‌شنوم اما رازش را نمی‌فهمم.
از مفهوم سوره طارق
- آسوده بروم..... ۱۱۹
نوزاد بودم و نمی‌دانستم رنگهای اطرافم، منای تلخ و شیرین زندگی‌اند.
از مفهوم سوره بقره، آیه‌های ۱۲۲ تا ۱۳۰
- انقلاب صبر..... ۱۲۰
تو، ستاره‌ها را به پیشباز من فرستاده بودی اما بالهای من، وا نمی‌شدند.
از مفهوم آیه‌های سوره قاطر
- سرگرم خود..... ۱۲۱
فرصتهای مرا فراوان کردی و آدم‌های بسیاری را به یاری‌ام فرستادی.
از مفهوم سوره نسا، آیه‌های ۱۲۵ تا ۱۳۲
- برگهای نگام..... ۱۲۲
آفتاب بود و «من»، نبودم. فلک بود و من نبودم.
از مفهوم سوره الرحمن، آیه‌های ۱ تا ۱۳
- همسایه هم..... ۱۲۳
آرزوهایم اگر نبودند، نمی‌توانستم قدم بردارم و پیش بروم.
از مفهوم سوره قمر، آیه‌های ۴۹ تا ۵۵
- مدام تو را..... ۱۲۴
گاهی که ذره‌های هستی، شتابزده و نگران، مرا در میان می‌گیرند.
از مفهوم سوره‌های ضحی و انشراح
- غایب؟..... ۱۲۵
روزی در جایی از این عالم، همه آفریده‌هایت بودند و نشانی از من نبود.
از مفهوم سوره مؤمنون، آیه‌های ۱۲ تا ۱۴
- سایبان..... ۱۲۶
آهسته گام برمی‌دارم و گستردگی زمین را حس می‌کنم.
از مفهوم سوره اسراء، آیه‌های ۱۲ تا ۱۷
- هنگام اندوه..... ۱۲۷
حالِ بزرگی که اسیر پاییز می‌شود، چگونه است؟
از مفهوم سوره رعد، آیه‌های ۱۶ تا ۳۱
- روزنِ کوچک..... ۱۲۸
باز تنها ششام، بار خستگی‌هایم را در کوله بارِ نیاز، گذاشتم و رو به آستان تو آوردم.
از مفهوم سوره الرحمن، آیه‌های ۱ تا ۲۷
- پایان فرصت..... ۱۲۹
روزی که ما را آفریدی، می‌دانستی.
از مفهوم سوره تبا و شمس (آیه‌های ۳۱ تا آخر)
- وطنم..... ۱۳۰
مرا از خاک آفریدی و فرصت‌دای تا من آفریده‌هایت باشم و هوای زمین را تنفس کنم.
از مفهوم سوره توبه، آیه‌های ۱۲ تا ۱۶
- سرگرم خودم..... ۱۳۱
وقتی مرا آفریدی، تنها بودم.
از مفهوم سوره انفطار
- چشمِ «زیبایی»..... ۱۳۲
رنگهای دنیا، نمی‌گذارند رنگ حقیقی لطف تو را ببینم.
از مفهوم سوره‌های زمر و غافر
- در کنار قُله..... ۱۳۳
با همه نیام به درگاه تو آمده‌ام.
از مفهوم سوره انشراح

فرار می‌شوم

ستاره‌ها که می‌آیند و به سینه‌ٔ آسمان، تکیه می‌زنند، لحظه‌های دور و نزدیکم را به داستان سپیدشان می‌سپارم. آفتاب سحر، می‌داند که در تمام سالهای گذشته، چگونه شب‌هایم «دشواری»، زندگی خالی‌ام را در میان گرفته‌اند.

مرا در توفان سختی زیستنی دور از بهشت آفریده‌ای و فهمیده‌ام که بقای من، در شکوه تقدیری است که «تو» برایم نوشته‌ای.

... اما گاهی... فقط گاهی که نفس به گلوی زندگی‌ام می‌رسد، فریادی به اعتراض می‌کشم و در میان تصویرهای استوارت، تو را می‌جویم.

سختی‌ها را از من بگیر... اما بگذار سختی‌ها، رشته‌های پیوندم با «تو» باشند...

چنان که کعبه، محور استواری زمین است، دعا را ستون خیمه بودنم کن!